

Σε έντεκα μήνες φυλακή καταδικάστηκε ο συναγωνιστής Νίκος Κοντόπουλος για τη συμμετοχή του στη διαδήλωση της 6ης Δεκέμβρη 2009, ένα χρόνο από τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου. Το έγκλημα του είναι ότι βρέθηκε στη περιφρούρηση του μπλοκ του ΕΕΚ και ανάμεσα σε εκείνους που έσπευσαν να βοηθήσουν την αιμόφυρτη Αγγελική Κουτσομπού, μετά το διεμβολισμό της με μηχανή από τον Δελτά Θεμ. Ποιμενίδη και τα χτυπήματα που ακολούθησαν με γκλοπ και κλωτσιές από τον συνεπιβάτη του.

Το μήνυμα που θέλει να στείλει η δικαστική αυτή απόφαση είναι σαφές και δεν πρέπει να το αγνοήσουμε.

Παραθέτουμε την ανακοίνωση του ΕΕΚ για την καταδίκη του Νίκου Κοντόπουλου.

Τίποτα δεν τελείωσε γι' αυτούς! ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΕΜΑΣ!

Σε μια ΠΟΛΙΤΙΚΗ δίκη παρωδία, και με μια ετυμηγορία που αποτελεί σκάνδαλο για τα δικαστικά χρονικά, το αστικό κράτος και οι δικαστικοί του «εκτελεστές» φρόντισαν να δείξουν τα σάπια δόντια τους. Στην πρώτη από τη σειρά των τριών δικών που έχει μπροστά του το κίνημα συνολικά και το ΕΕΚ ιδιαίτερα, για τα γεγονότα της 6/12/2009.

Ο σ. Νίκος Κοντόπουλος, που δικαζόταν με μια σειρά πλημμεληματικών κατηγοριών -εφόσον καταργήθηκε ο κουκουλονόμος και εξέπεσαν τα κακουργήματα- καταδικάστηκε σε 11 μήνες φυλάκιση και σε χρηματικό πρόστιμο 300 ευρώ. Το έγκλημα του; Ότι τη ημέρα εκείνη, της διαδήλωσης ένα χρόνο από τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση του 2008, βρέθηκε στη περιφρούρηση του μπλοκ του ΕΕΚ και ανάμεσα σε εκείνους που έσπευσαν να βοηθήσουν την αιμόφυρτη και ετοιμοθάνατη σ. Αγγελική Κουτσομπού, μετά το μανιακό διεμβολισμό της με μηχανή από τον Δελτά Θεμ. Ποιμενίδη και τα χτυπήματα που ακολούθησαν με γκλοπ και κλωτσιές από τον συνεπιβάτη του, όσο η βαριά τραυματίας ήταν αναίσθητη στην άσφαλο μπροστά στη Πλατεία Συντάγματος.

Κατά το κατηγορητήριο, που έγινε τελικά αποδεκτό από την έδρα, ο Νίκος Κοντόπουλος έμπαινε κι έβγαινε στο μπλοκ πετώντας πέτρες κατά αστυνομικών και σπάζοντας βιτρίνες! Τι κι αν οι φωτογραφίες και οι μαρτυρίες απέδειξαν περίτρανα πως βρισκόταν στην αλυσίδα της περιφρούρησης του ακινητοποιημένου μπλοκ του ΕΕΚ όταν τα μικρής έκτασης επεισόδια λάμβαναν χώρα 60-70 μέτρα μακριά από το σημείο της επίθεσης ενάντια στο μπλοκ μας;

Η έδρα προτίμησε να «εμπιστευτεί» την κατάθεση του μοναδικού μάρτυρα κατηγορίας, δηλαδή του αστυνομικού της ομάδας ΔΙΑΣ που προσέτρεξε προς επικουρία της ΔΕΛΤΑ και συνέλαβε τον σύντροφο. Συνολικά, εκείνη την ημέρα συνελήφθησαν 6 άτομα, και άλλοι 8 προσήχθησαν. Οι δίκες προσδιορίστηκαν να γίνονται μια μια για να μη φανεί η συνολική επίθεση κατά ενός μπλοκ διαδηλωτών. Η κατάθεση του αστυνομικού θα μπορούσε να συνοψιστεί στις εξής τρεις λέξεις: «Δεν θυμάμαι τίποτα».

Ενώ η μνήμη του ήταν πεντακάθαρη σαν «γάργαρα νερό» όταν έπρεπε να αναγνωρίσει τον «ταραξία» κατηγορούμενο (που παρεμπιπτόντως τον έχει δει 5 - 6 φορές σε δίκες που αναβάλλονταν, αλλά αυτό δεν συνιστά "αναγνώριση" για την υποτιθέμενη εγκληματική συμπεριφορά του κατηγορούμενου), ενώ θυμόταν τις φορές που μπήκε και βγήκε από το μπλοκ και τι έκανε ενάντια στην «ειρηνόφιλη» ομάδα της ΔΙΑΣ, που απλά έσπευσε να «επιβάλλει την τάξη» γιατί συνάδελφοι τους της ΔΕΛΤΑ δεχόντουσαν επίθεση -οι ίδιοι

συνάδελφοι που πριν λίγα λεπτά εκτόξευαν νεαρούς διαδηλωτές στον αέρα χτυπώντας τους με τη μηχανή σε ανεπτυγμένη ταχύτητα, ενώ άλλος καμικάζι εμφανίζεται σε βίντεο να τραβά όπλο ενάντια σε διαδηλωτές- είχε ένα τεράστιο «κενό μνήμης» στο να θυμηθεί από πού ξεκίνησε και που κατέληξε η ομάδα του, ποια διαδρομή ακολούθησε, ποιοι ακριβώς ήταν το «σημείο» που έγινε η συμπλοκή, μέσα ένα χώρο εκατοντάδων μέτρων της οδού Φιλελλήνων. «Λεπτομέρειες» που όπως απέδειξε η δικηγόρος Αντωνία Λεγάκη, αλλά και οι μάρτυρες υπεράσπισης, έχουν εξαιρετική σημασία, αναδεικνύοντας τις αντιφάσεις της κατάθεσης του μπάτσου καθώς και την πλήρη του αδυναμία να υποστηρίξει το κατηγορητήριο πέρα από την προανακριτική κατάθεση που παπαγάλιζε σε καρμπόν.

Οι μάρτυρες υπεράσπισης, Γρηγόρης Δαφνής, Θόδωρος Κουτσουμπός, Αγγελική Κουτσουμπού, Κατερίνα Μάτσα, όχι απλά «ξεγύμνωσαν» τα ψέματα του κατηγορητηρίου και του κατήγορου αστυνομικού, αλλά ανέδειξαν τον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης, και πως εκείνο το χτύπημα μαζί με τις διώξεις που ακολούθησαν ήταν μέρος μιας πολιτικής αντιεξεγερτικής δράσης ενάντια στο κίνημα που είχε συνταράξει την αστική εξουσία ένα χρόνο πριν, μια πράξη ενορχηστρωμένη από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, τον υπουργό προπό Χρυσοχοΐδη, και μάλιστα σε συνεννόηση την αμερικάνικη πρεσβεία και τον πρέσβη Σπέκχαρντ, όπως αποκάλυψαν τα wikileaks.

Σε μια κανονική δίκη, ακόμα και στα πλαίσια αυτής της κουτσήσ αστικής δικαιοσύνης, θα αρκούσε για την αθώωση απλά και μόνο η κατάθεση της ψυχιάτρου σ. Κατερίνας Μάτσα, που ως πρώην θεραπεύτρια του σ. Νίκου Κοντόπουλου στο 18ΑΝΩ, απέδειξε επιστημονικά τη μεταμόρφωση ενός ανθρώπου πεταμένου στο περιθώριο των ναρκωτικών σε άνθρωπο-μαχητή της Ζωής. Ενσωματώνοντας την φιλοσοφία του θεραπευτικού προγράμματος, ο Νίκος Κοντόπουλος εδώ και μια 15ετία, όχι απλά είναι “καθαρός”, αλλά έχει γίνει ένα κοινωνικά ενεργό και ωφέλιμο για το κοινωνικό σύνολο άτομο, με βάση τις αρχές της αλληλεγγύης και του αγώνα. Είναι η “ψυχή” διαφόρων κοινωνικών δομών αλληλεγγύης προς τους ασθενέστερους. Το προφίλ του δεν μπορεί να συνάδει σε καμιά περίπτωση με τις πράξεις που θέλησε να του προσάψει το κράτος με αυτή τη δίωξη. Μια επιστημονική κρίση που, ως φαίνεται, δεν αγγίζει την αστική δικαιοσύνη.

Και όμως... ο εισαγγελέας όχι απλά δεν έλαβε υπόψη την αδυναμία του μάρτυρα αστυνομικού να υποστηρίξει στοιχειωδώς τις κατηγορίες, σε πλήρη αντίθεση με τις διαφωτιστικές καταθέσεις της υπεράσπισης, αλλά αρκέστηκε να πει πως «εφόσον αναγνώρισε τον κατηγορούμενο ο αστυνομικός αυτό αρκεί». Στάθηκε στο παρελθόν του κατηγορημένου για να προτείνει την ενοχή του, απαλλάσσοντάς τον όμως από τις κατηγορίες της οπλοκατοχής κι οπλοχρησίας. Η σκανδαλώδης εισαγγελική εισήγηση, οδήγησε στο αίτημα της συνηγόρου υπεράσπισης για κατ’ αντιπαράσταση εξέταση του αστυνομικού με τον πρώτο μάρτυρα υπεράσπισης, Γρηγόρη Δαφνή, που σε αντίθεση με τον Διά, ήταν σε θέση να διαφωτίσει περιγράφοντας με ακρίβεια την σκηνή της επίθεσης και των συλλήψεων δεκάδων συντρόφων, μαζί και του σ. Νίκου. Αίτημα που απορρίφτηκε, για να μην ξεγυμνωθεί παντελώς ένας μάρτυρας κατηγορίας που άγγιζε τα όρια της εξοργιστικής άγνοιας και γελοιότητας.

Κι ενώ η τελική απόφαση εναπόκειται στην κρίση του προέδρου της έδρας, δίνοντας έτσι μια τελευταία ευκαιρία στην αστική δικαιοσύνη να σώσει τα προσχήματα, ο πρόεδρος καταδίκασε τον σ. Νίκο για όλες τις κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που είχε απορρίψει προηγουμένως ο εισαγγελέας! Μάλιστα καταλόγισε στα επιβαρυντικά τις καταδίκες του κατηγορουμένου όταν βρισκόταν στην κόλαση των ναρκωτικών, χωρίς να λάβει υπόψη του τον αγώνα και το άλμα που έκανε για να γίνει καθαρός και να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο. Η απόφαση αυτή όχι απλά είναι ένα πολιτικό μήνυμα προς όλους όσοι

αγωνίζονται, ενόψει μάλιστα των μεγάλων ταξικών μαχών που έρχονται για την εφαρμογή του τρίτου μνημονίου, αλλά ταυτόχρονα είναι και ένα δείγμα της εκδικητικότητας ενός κράτους σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, προς όλους αυτούς που θέλει να τους καταδικάσει αιώνια στο περιθώριο. Μια δικαιοσύνη ενός απάνθρωπου συστήματος που αξίζει να καταστραφεί μια για πάντα.

Μας έστειλαν το μήνυμα. Δεν πρέπει να το αγνοήσουμε. Πρέπει να απαντήσουμε! Όχι απλά παλεύοντας για την δικαίωση του σ. Νίκου Κοντόπουλου στη μάχη που θα δώσουμε όλοι μαζί εφειβάλλοντας στην καταδικαστική απόφαση, αλλά και στις δύο επόμενες δίκες που έχουμε μπροστά μας, για την ίδια υπόθεση της 6/12/2009 και του βαρύτατου τραυματισμού της σ. Αγγελικής Κουτσουμπού:

- Ο σ. Νίκος Κρύνσκι, δικάζεται την Τρίτη 6 Οκτωβρίου, στην σχολή Ευελπίδων, κτίριο 7, αίθουσα 1. Αν και είχε χτυπηθεί βάρβαρα όταν είχε συλληφθεί, κατηγορείται για βαριές -σε βαθμό πλημμελήματος- κατηγορίες. Ο Νίκος συνελήφθη και κακοποιήθηκε μόνο και μόνο επειδή συγκράτησε τον επίδοξο δολοφόνο της σ. Αγγελικής, αστυνομικό Ποιμενίδη, που προσπάθησε να ξεφύγει.
- Ο σ. Κυριάκος Μουτίδης, επίσης, δικάζεται στο Εφετείο, (Αλεξάνδρας και Λουκάρεως, 4ος όροφος), στις 9 Οκτωβρίου, για κακουρηγηματικές κατηγορίες, χωρίς ακόμη να έχει ληφθεί υπόψη από τις διωκτικές αρχές η κατάργηση του κουκουλονόμου.

Σε κάθε μάχη, εντός κι εκτός δικαστικών αιθουσών, θα μας βρουν μπροστά τους! Και θα λογαριαστούμε με τους ανθρωποφύλακες και με το (κατά)δικαστικό σώμα του χρεοκοπημένου αστικού κράτους, μια και καλή!